

ممکن‌الوجود در ذات خود هیچ است هیچ، هرچه هست ظهور انوار الهی است

شماره پرسش: ۲۷۹۳۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۳/۵ ۰۰:۴۵:۴۸

متن پرسش

سلام علیکم: عرض ادب و احترام خدمت استاد عزیز: در بحث اعیان ثابتة به انحاء مختلف شما می‌فرمایید که حدود و مشخصات مخلوقات مربوط به عین ثابتة شی است و نه خداوند، و خدا تنها به این شی وجود داده است. پس با این حساب آنچه ما از حسن و جمال در مخلوقات می‌بینیم چه ربطی به حق دارد که ما با دیدن زیباییهای عالم خدا را حمد کنیم؟ وقتی این صورت‌هایی که در منظر ماست مربوط به اعیان ثابتة است پس ما باید همان اعیان را بخاطر حسن و کمال بستاییم اگر چه در ذاتشان عدم باشند. وقتی خداوند و در واقع صرف وجود نقشی در زیبایی و کمال عالم ندارد اصلاً چرا باید مورد ستایش قرار بگیرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مگر نخوانده‌اید «سیه رویی ز ممکن در دو عالم / جدا هرگز نشد والله اعلم»؟ بنابراین ممکن‌الوجود در ذات خود هیچ است هیچ، هرچه هست ظهور انوار الهی است که در وجه امکانی موجودات به ظهور می‌آید. موفق باشید